

som har været givne til Folkeskolens Lærere og Aidealærere, ja ogsaa til Førstelærerne, har været utilbørlig lave, og derfor giver jeg gerne min Stemme til, at de forøges, og til, at det foreliggende Lovforslag i det væsentlige gennemføres, men jeg gør opmærksom paa, at det er en fri Sag, hvor man vil lade sine Børn undervise, og naar det ærede Medlem fra Slagelse nævned Grundlovens § 83, der indeholder Spørgsmaalet om Frihed til at undervise sine Børn selv, hvis man ikke vil have dem undervist i den offentlige Skole, saa er det rigtigt nok, at den Paragraf ikke indeholder noget direkte Krav om Støtte af det offentlige, men jeg gaar ud fra, at naar Befolkningen har en saadan Ret, bør det ikke være en Skueret for Smaaafolk. Derfor har Staten ogsaa i de senere Aar været villig til at gaa ind paa den Betragtning, at de private Skoler har moralsk Krav paa at faa en Understøttelse, for at de kan opretholdes, hvad de ellers ikke kan, thi de, der sender Børn i den private Skole, skal betale til den offentlige Skole i Forhold til deres hele økonomiske Stilling, og de skal endvidere betale ekstra det, det koster at faa deres Børn undervist ved en privat antaget Lærer eller Lærerinde.

Det glæder mig at høre, at den højtærede Undervisningsminister er enig med os i selve Kravet om forøget Tilskud til Friskolerne. Ministeren er ikke enig med os i, at det skal gennemføres ved denne Lov, men han udtalte, at det var klart, at naar dette Lovforslag var vedtaget, maatte man arbejde paa at stille de private Skolers Lærere og Lærerinder og Forholdene i de private Skoler økonomisk paa lignende Fod som de offentlige Skoler, men det er ikke nok at faa denne Udsigt. Den ærede Minister henviser til Skolekommissionen; han siger, vi kan vente, til Skolekommissionen gør Indstilling. Jeg ved ikke, hvornaar Skolekommissionen bliver færdig, men det er en Selvfølge, at Skolekommissionen ogsaa tager dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Der er imidlertid et gammelt Ord, som siger: Mens Græsset gror, dør Horsemor. Naar vi først har afgivet dette Lovforslag fra Rigsdagen, har vi ingen Sikkerhed for, hvorledes Forholdene vil udvikle sig i den kommende Tid, og hvor længe det vil vare, inden det Haab om Bidrag til Friskolerne, som Ministeren stiller os i Udsigt, kan opfyldes. Jeg glæder mig over, at den højtærede Minister ser saa velvilligt paa Friskolerne, det har han vist ikke blot ved sine Udtalelser her, men ogsaa i Gerningen i de foregaaende Aar, og hvor kunde det ogsaa være anderledes? Thi den højtærede Minister har jo

haft den Glæde selv at gaa i Friskole som Barn, og det vilde være underligt, om han skulde have sagt Farvel til de lyse og gode Minder, han har frasin Skoletid. Jeg er glad over, at Friskolevennen stikker igennem, hvad Ministeren siger om denne Sag. Jeg vil imidlertid støtte de Udtalelser, som er kommet fra anden Side om, at dette Spørgsmaal bør afgøres ved dette Lovforslag, det har slet ingen Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvad Københavns Kommune som saadan skal have, det har heller ingen Forbindelse med, hvad de tekniske Skoler eller Realskolerne skal have, det staar i Forbindelse med Spørgsmaalet om de lærde Skoler, men hvad vi her taler om, er Folkeskolen og dens Lærere og Lærerinder, og her er det rette Sted at tale om de Børn, der undervises i den private Skole. Jeg kan ikke forstaa den Frygt, der fra forskellige Sider næres for, at det skulde bidrage til at hemme denne Sags hurtige Gennemførelse, at man ogsaa tager dette Spørgsmaal op i dette Øjeblik. Det ærede Medlem fra Kerteminde (Henningsen), der ogsaa udtalte sig velvilligt overfor Friskolen, sagde, at det var ham ikke om at gøre, paa hvad Maade det skete, han var ogsaa tilbøjelig til at mene, at man kunde vente til en anden Lejlighed. Det er ikke mig ligegyldigt, naar denne Sag gennemføres. Det er mig om at gøre, at det sker hurtigt, og den hurtigste Maade er i Forbindelse med denne Lov. Det er kun en lille bitte Paragraf, der skal indføres, og hvis det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (Koføed), som plejer at være Ordfører i disse Sager, mener, det er saa vanskeligt, skal jeg gerne yde ham al mulig Bistand, og det skal ikke vare mange Timer, før vi kan blive enige om en lille Ændring, som sikrer, at de Børn, der undervises i de private Skoler, i Bidrag faar det samme Beløb, som det koster at undervise et Barn i den offentlige Skole. Det er kun et lille Spørgsmaal, og det er let at udtrykke i en Lovparagraf.

Jeg anbefaler Sagen til Velvillie baade i det Udvalg, der skal nedsættes, og af den højtærede Minister, som er enig med mig i selve Sagens Realitet.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Det ærede Medlem, der nu talte, sagde, at jeg havde henvist den endelige Ordning til Skolekommissionen. Men en Forhøjelse af de Tilskud, der gives nu, har jeg ikke henvist til Skolekommissionen, idet jeg udtrykkelig sagde, at vi maatte tage det op paa Finansloven. Mine Ord faldt saadan, at saa snart denne Lov var